

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **CASALGRANDE s.r.o.**, se sídlem Masarykova 89/43, Rudná, zast. JUDr. Lukášem Kuboněm, advokátem se sídlem Choteč 64, Choteč, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) obec Drahelčice**, se sídlem Na Návsi 25, Drahelčice, **II) Ing. P. H.**, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2016, č. j. 165305/2016/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2019, č. j. 46 A 21/2017 - 54,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 11. 11. 2019 doručena kasační stížnost, kterou se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rudná (dále jen „stavební úřad“) ze dne 19. 8. 2016, č. j. 06303/16/MUR/SU/DJi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým stavební úřad nařídil žalobkyni odstranit stavbu oplocení na pozemcích p. č. X, X, X, X, X v k. ú. X, která, jak je uvedeno v prvním výroku rozhodnutí stavebního úřadu, zahrnuje: „ - stav ke dni 28. 1. 2016 - realizovaná část oplocení výšky 2 m, betonové sloupky, výplň betonové desky - část na pozemku p. č. X a X v k. ú. X na hranici s pozemkem p. č. X v k. ú. X délka cca 50 m, část na pozemku p. č. X, X, X v k. ú. X na hranici s pozemkem p. č. X v k. ú. X délka cca 78 m, část na pozemku p. č. X a X v k. ú. X na hranici s pozemkem p. č. X a X v k. ú. X a podél vodoteče délka cca 61 m a branka šířka cca 1,1 m, část na pozemku p. č. X a X v k. ú. X při hranici s pozemkem p. č. X a X v k. ú. X oplocení betonové sloupky s výplň betonové desky cca 24 m, kovová vjezdová brána šířka cca 4,94 m, branka šířka cca 1,1 m, plot KB blok cihly délka celkem cca 15,5 m.“ Stěžovatelka zároveň s kasační stížností podala i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Návrh odůvodnila tím, že výkon napadeného rozhodnutí by pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, není si totiž vědoma žádné osoby, které by mohla vzniknout jakákoliv újma. Dále uvedla, že přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, nýbrž v souladu s ním, neboť bude dodržena zásada spravedlivého procesu. Stěžovatelka by totiž byla jinak nucena odstranit stavbu v prvostupňovém rozhodnutí stanovené lhůtě, potvrzené rozhodnutím žalovaného (do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci), dříve než o kasační stížnosti rozhodne Nejvyšší správní soud, čímž došlo by k nenapravitelným škodám a případný úspěch ve věci by pro ni byl zcela bez významu.

[3] Žalovaný se k návrhu stěžovatelky nevyjádřil

[4] Podle § 107 s. ř. s. *(k)asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.*

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *(s)oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatelka (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatelka tak musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě tedy musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatelka v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro ni byl zásadním zásahem. Nejvyšší správní soud přitom není oprávněn ani povinen v daném ohledu nahrazovat činnost stěžovatelky a vznik újmy na její straně jakkoli dovozovat či dohledávat např. ze soudního nebo správního spisu. Stěžovatelku tudíž tíží i břemeno důkazní, které vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložila.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka tvrdí dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem, že výkon rozhodnutí žalovaného, resp. stavebního úřadu by pro ni znamenal újmu, neboť jí byla rozhodnutím stavebního úřadu uložena povinnost odstranit stavbu oplocení. Stěžovatelce by tedy byly zmařeny investice do samotné stavby, navíc by musela nést náklady na její odstranění. Ačkoliv stěžovatelka své tvrzení o vzniklé újmě nijak důkazně nepodpořila, je zjevné, že se jedná o hrozící újmu, která není zanedbatelné intenzity.

[8] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by odkladným účinkem kasační stížnosti mohla vzniknout újma jiným osobám poměřitelná s újmou stěžovatelky či by byl ohrožen důležitý veřejný zájem.

[9] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku.

[10] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu